

§ 8.

Zákon nabývá působnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři zahraničních věcí, školství a národní osvěty, průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Šrobár v. r.

L. Novák v. r.

28.

Zákon ze dne 19. ledna 1922

o zřizování a zařizování vysokých škol.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zřizovati vysoké státní školy neb nové fakulty a oddělení na vysokých školách státních; rozdělovati jejich fakulty neb oddělení neb je rušiti; určovati neb měniti sídlo vysokých škol státních neb jejich oddělení; propůjčovati práva, jež příslušejí státním vysokým školám, také nestátním vysokým školám je možno jen na základě zvláštního zákona a v jeho mezích.

§ 2.

Tento zákon nabývá platnosti a účinnosti dnem vyhlášení. Vládě se ukládá provéstí jej.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

L. Novák v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Dérer v. r.

Srba v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Šrámek v. r.

Černý v. r.

Udržal v. r.

Tučný v. r.

29.

Zákon ze dne 19. ledna 1922

o zřízení nuceného likvidátora pro rozvrh bavlny a bavlněné příze, zakoupené na státěm zaručený úvěr.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr obchodu se zmocňuje, aby Nákupnímu a prodejnímu družstvu československých přádelen bavlny, zaps. společenstvu s r. o. v Praze, ustanovil nuceného likvidátora za účelem provedení likvidace zásob bavlny a z ní zhotovené příze, zakoupené na úvěr, za který vláda vzala na se záruku podle zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 186 Sb. z. a n.

§ 2.

Za nuceného likvidátora může býti ustanoven státní nebo smluvní úředník, který jest v této funkci veřejným orgánem a jest ze své činnosti zodpovědný ministru obchodu.

Nucenému likvidátoru bude přidělen poradní sbor, jmenovaný ministrem obchodu. Tento poradní sbor má sestávati ze zástupců veškerých odvětví průmyslových bavlny a bavlněnou přízi zpracujících a bavlněné polotovary zušlechťujících, a to ze zaměstnavatelů i zaměstnaných, jakož i ze zástupců bank, které se zaručily za zaplacení bavlny na úvěr zakoupené.

Nucený likvidátor jest povinen předložiti poradnímu sboru ku posouzení všechny otázky zásadní, jakož i takové jednotlivé případy, kterých nelze řešiti podle zásad poradním sborem navržených.

§ 3.

Nucený likvidátor zastaví dosavadní likvidační kroky Družstvem podniknuté a provede volný rozprodej zbývajících zásob bavlny a příze, zakoupené na úvěr, za který vláda vzala na se záruku podle zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 186 Sb. z. a n., za nejlepší docílitelnou cenu. Získané částky budou odvedeny Bankovnímu úřadu ministerstva financí k úhradě příslušného úvěru.

§ 4.

Nebude-li rozprodejem podle § 3 uhrazena svéstojná cena této bavlny, resp. svéstojná cena bavlněné příze, kterou z této bavlny vyrobili členové Nákupního družstva, rozvrhne nucený likvidátor úhradu neuhrazeného zbytku podle ustanovení §§ 5 a 6.

Zásadně jsou držitelé všech průmyslových podniků zpracujících bavlnu a bavlněnou přízi, kteří brali účast na přidělech této bavlny nebo bavlněné příze, povinni uhraditi svéstojnou cenu této bavlny, po případě bavlněné příze.

§ 5.

Za účelem rozvrhu neuhrazeného zbytku vnucený likvidátor provede nejprve dle zásad stanovených poradním sborem zevrubné vyšetření dosavadního hospodaření Družstva a jeho členů.

Podle výsledku tohoto šetření rozvrhne pak vnucený likvidátor po slyšení poradního sboru neuhrazený zbytek v první řadě na Družstvo, ve druhé řadě na držitele prádelen, jakož i na tkalcovny a zušlechťovny s nimi spojené, ve třetí řadě na ručitelské banky, pokud z ručení měly zisk, a konečně na finančně k tomu způsobilé držitele průmyslových podniků, zpracujících bavlněnou přízi.

Podnikům, které by uložení povinnosti platební přivedlo prokazatelně do hospodářské krise, likvidátor takové povinnosti ukládati nesmí. O zásadách, dle nichž dlužno posuzovati dostačitelnost podaných příkazů, rozhodne poradní sbor, na jehož příslušné usnesení jest likvidátor vázán.

Nastala-li v době od 15. května 1919 do 16. října 1920 změna v osobě držitele podniku, budiž při rozvrhu přihlíženo i k dřívějšímu držiteli a také jemu uložena úhrada poměrně podle doby provozování podniku a účasti na přídělech této bavlny.

§ 6.

Při rozvrhu neuhrazeného zbytku nebude likvidátor zatěžovati ony držitele podniků přízi zpracujících, kteří ve smyslu ujednání mezi jednotlivými skupinami průmyslovými na ně připadající přízi převzali a všem povinnostem svým z toho plynoucím řádně dostáli.

§ 7.

Za zaplacení obnosu, který podle konečného rozvrhu připadne na jednotlivé podniky, ručí jeho držitel celým svým majetkem.

§ 8.

Vnucený likvidátor provede konečný rozvrh ukládacími platebními příkazy, ve kterých bude stanovena lhůta k splnění na 30 dnů od doručení.

Jest též oprávněn ještě před konečným rozvrhem neuhrazeného zbytku uložití držitelům jednotlivých podniků, resp. bankám prozatímními platebními příkazy, aby zajistili do 30 dnů na úhradu zbytku určenou záruku buď složením v hotovosti nebo jiným způsobem poskytujícím sirotčí jistotu u Zemské banky v Praze.

Proti platebním příkazům uvedeným v odstavci prvním a druhém může býti podán do 30 dnů od doručení rekurs k ministru obchodu. Ministr obchodu vyslechne před svým rozhodnutím o rekursu stěžovatele, resp. jím zplnomocněného zástupce. Rekurs nemá odkladného účinku.

§ 9.

Platební rozkazy, uvedené v § 8, jsou vykonatelný politickou exekucí na veškerém movitém majetku majitele neb držitele dotyčného podniku a jsou exekučními tituly podle § 1, čís. 12., zákona ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. z. (exekučního řádu), a § 1, lit. h), zákonného čl. LX z roku 1881.

§ 10.

Držitelé podniků, jimž byla uložena úhrada podle § 4 tohoto zákona, nesmí pouze z tohoto důvodu zastaviti provozování podniku.

§ 11.

Podniky, podléhající všeobecné, jakož i zvláštní dani výdělkové dle druhé hlavy zákona o osobních daních přímých ze dne 20. října 1896, čís. 220 ř. z., kterým ve smyslu § 8 tohoto zákona bylo uloženo platebními příkazy nésti podíl na ztrátě při likvidaci Nákupního družstva československých prádelen bavlny, jsou oprávněny odečísti částky platebními příkazy jim předepsané od svého zdaňovacího základu pro berní rok 1920 neb 1921, případně od zdaňovacích základů pro oba tyto berní roky.

Obdobně mohou si podniky, které uhradily na základě ujednání mezi jednotlivými skupinami průmyslu svěstojnou cenu bavlny neb bavlněné příze, odečísti rozdíl mezi touto svěstojnou cenou a cenou běžnou. Pokud v jednotlivých případech daň byla již vyměřena, budiž ve smyslu ustanovení obou předchozích odstavců opravena.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho provedením se pověřuje ministr obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. října 1920, čís. 566 Sb. z. a n., pozbývá zároveň účinnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

L. Novák v. r.